

„נצביע בעד מעשלה זו כדי להכגין את הצורך העליון באחדות לאומית...“

השלום לא פחות מן התכונה, המעוקה, ההעוזה המהפכנית של מאמקי השלום מחר.

לכן, אחרי שמנהיגים קצרי-ראות בעולם הערבי כמו עלינו מלחמה, יילחמו אנשי-השלום, כשם שלחמו בנגבה, בבני-ישיע ובשערי-הגיא. הם יילחמו בדרום, הם יילחמו במזרח, הם יילחמו בצפון, בלי שינאה, בלי צהלה, מתוך אהבה והתמסרות איך-קץ.

ממשלת-חירום — לא ממשלת פתרון!

הם יילחמו בלב בוטח ובמצפון שקט, כי מלחמה זו היא מלחמת התגוננות טהורה. לא ישראל שלחה חבלנים לארץ שכנה, לנרוע בהלת וחורבן. לא ישראל ריכזה את צבאה מול מצריים, באיום גלוי ומוצהר לעשות בה שמות. לא ישראל הטילה מצור בפתח נמל אלכסנדריה, והרי אלה שלושת הגורמים הישירים למלחמה זו.

לוחמי-השלום יילחמו, בידיעם כי המלחמה לא תפתור שום בעייה, כי במחיר היקר שנשלם לא נקנה אלא את פילוק האיום המיידני. לוחמי השלום יודעים שאחרי שנעבור את המיבחן — למחרת היום יהיה מוטל עלינו להעלות את המדינה על דרך חדשה, להוציאה מן המבווי הסתום של תשע-עשרה שנים, כדי שמלחמה זו תהיה האחרונה.

הממשלה המתייצבת היום לפנינו לא נועדה לכך. אנחנו יודעים זאת. זוהי ממשלת-חירום, לא ממשלת-פתרון. היא מאחדת בתוכה את כל הכוחות האחראים במישרין או בעקיפין לדרך בה הלכה המדינה מאז יומה הראשון ועד היום, ואין בה כוחות הדישים.

נצביע בעד האיחוד

בכל זאת, כבוד היושבי-ראש, אנחנו נצביע בעד ה. נצביע בעדה, כדי להפגין את חומרת הסכנה הצפויה עתה למדינתנו, את הצורך העליון באחדות לאומית.

נצביע בעדה, כדי שלא תהיה אשליה בלב איש — במרחב ובעולם — כי אכן נתייצב מאוחדים מול כל מיבחן.

היינו ונישאר באופוזיציה לתפיסה שהובילה עד הלום — אך ניתן יד, ללא פיקפוק וללא הסתייגות לכל מעשה הדרוש להגנה על המדינה בשעת-חירום זו.

הגנה כלפי חוץ — דמוקרטיה בפנים

נצביע בעדה מתוך משאלה כי יקרה אשר יקרה — גם בשעת המאבק, וגם למחרת המאבק — נציג לעיני המוני ערב ובאזניהם את נכונותנו לבירור שאלות-היסוד של קיומנו המשותף במרחב. תוך כבוד הדדי וללא איום הדדי כדי להגיע לפתרון שיסוים את ההתנגשות ההיסטורית בין העמים השמיים הגדולים, שהם קטנים וחלשים בעודם לוחמים זה בזה, אך יכלו להיות אדירים ומפוארים אילו שילכו יד ביד. איננו מצביעים בעד צירוף שר זה או אחר, או צירוף מפלגה זו או אחרת. איננו מצביעים בעד מנהיג על סוס לבן. אנו מצביעים בעד הרחבת הממשלה הנבחרת, והפיכתה לממשלת-הגנה בשעת-חירום. להגנה על המדינה כלפי חוץ, תוך שמירה על הדמוקרטיה הפנימית. בהצבעתנו זו, איננו מביעים אמון באיש מסוים ובהרכב מסוים. אנו מביעים אמון באחדות המדינה בשעת צרה. אנו מאמינים במדינת ישראל, בעם, בצבא-ההגנה ובעצמו. עם אחד היינו — עם אחד נהיה! נהיה-נא בלתי-נרתעים בקרב, נבונים ונדיבים בנצחון. כי ביום הנצחון לא יהיה לנו אויב מסוכן יותר מאשר השיכרון — העלול להביא להחמצת הדומנות נוספת להבטחת השלום ולפתיחת סיבוב חדש במעגל-קסמים.

„לפעול שמלחמה זו תהיה האחרונה...“